

GORICA

(Zjutranje izdanje).

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v "Narodni tiskarni", ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo "Gorice". Oglasi se računijo po petitvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

I. delavska akademija na Jesenicah.

Naravno je, da so Jesenice vsled nove železnice postale velike važnosti v narodnem, kakor tudi v strankarskih ozirih. Naglo se naseljuje prebivalstvo, delavstvo nam da misliti, bo li v važnih trenutkih stalo trdno na narodnih tleh ali bo poželjivi tujec, ki ima sedaj z novo železnico vse ugodnosti, postal lastnik središča divne Gorenjske. In ta bojazen je tem bolj upravičena, ker je tudi industrijska družba izključno v nemško-nacionalnih rokah.

Zato si je vrli izvrševalni odbor kršč.-soc. delavstva izbral ravno Jesenice, kjer se je 7. in 8. t. m. vršila prva delavska akademija, polna globokozamišljenih teoretičnih in tudi praktičnih predavanj. In zdi se nam, da je izvrševalni odbor dobro zadel tako glede kraja, kakor tudi v izbi snovi predavateljev.

V soboto ob pol 10. uri se je pričelo s prvim predavanjem v novem "Društvenem domu". Udeležba sicer ni bila posebno velika, ker so bili domači delavci na delu v tovarni vendar smo opazili, da je navzočih lepo število Korošcev, Primorcev in Kranjcev. Opazili smo tudi domačega župana dr. Kogoja. Raz doma je plapolala velika slovenska trobojnica.

V soboto dopoldne.

V predsedstvo so bili po pozdravu pomačega g. kaplana Prijatelja, ki je v imenu katol. delavskega društva otvoril shod sledeč g. Svitoslav Premrou iz Gorice, Josip Gostinčar iz Ljubljane, dr. Erlich iz Celovca, Ivan Nep. Gostinčar iz Ljubljane in Ravnik iz Celovca.

Prvi je govoril g. dr. Andr. Pavlica iz Gorice o „zgodovini delavskega varstva v Avstriji“. Gospod predavatelj je dobro naštudiral snov, ki ni lahka. Avstrija se ni nikdar dosti brigala za delavstvo. Postave ki so se sklepale do l. 1883. so bile vse delavcem v škodo in v korist delodajalcem. Združevanja delavstva vlada ni trpela. Še le sedaj se je nekaj storilo, vendar je še vse jako pomanjkljivo. Popraviti se bo dalo le, ako se vpelje splošna in enaka volivna pravica. Govornik je žel burno pohvalo.

Drugi je govoril g. Svitoslav Premrou iz Gorice o „Združništvu in delavstvu“. Govoril je o zgodovini

in razvitku združništva in vsled svojega globokega poznavanja združništva povdarjal in dokazoval, kako velik pomen imajo za delavstvo konsumna društva, stavbinska društva, produktivne zadruge in kreditne zadruge, zadnje pa v zelo omejeni meri. (Burno odobravanje). S tem je bila akademija dopolne končana.

V soboto popoldne.

Popoldne je govoril prvi prof. Jarc iz Kranja o delavski izobrazbi. Delavcu je predvsem treba v današnjih dneh, da je izobražen strokovno in politično. Treba mu je da pozna svoje delo v tovarni, delavnici in drugod, ker ako ga pozna dobro, bo veliko lažje delal in manje trpel. Treba pa mu je tudi vedeti, kake državljske pravice, da ima, kaj ima še zahtevati in kako jih izpolnjuje. Zato pa mora biti delavec predvsem trezen, ker le trezen človek lahko misli in dela v svoj in družbe blagor. (Burno odobravanje).

Drugi je govoril g. dr. Breclj iz Gorice o „delavski higijeni“. Predavanje je bilo zelo zanimivo in velike praktične vrednosti. Higijena danes še ne poznajo vsi. Higijena je socialna veda, ki poučuje kaj koristi in kaj škoduje zdravju. Bogatinu ni treba te vede, ker je dobro preskrbljen z dobro hrano, obleko in stanovanjem. Treba pa je delavcu, ki malo zasluži in nima vseh ugodnosti. Jako poučno je potem predaval o hrani, zraku, obleki, stanovanju in spolnem občejanju. Govornik je žel burno pohvalo in le želel je, da bi kmalu izšla njegova knjiga o higijeni, ki nam jo je obljubil.

G. dr. Drmasti iz Gorice je predaval o delavskem varstvu in si tega vzel za predmet rudarski zakon. Proučevanje zakona je jako velike vrednosti za Jesenice, kjer spadajo vsi tovarniški delavci pod ta zakon. Poznal se je, da gospod predavatelj dobro in temeljito pozna ta zakon in zna tudi v poljudni obliki prav zanimivo predavati. Gotovo so se delavci veliko naučili in predvsem izvedeli, kaka pota morajo rabiti v dosego svojih pravic v slučaju ponesrečenja. Govorniku, ki je obljubil še priti predavat, so hvaležni delavci navdušeno ploskali.

S tem so bila za ta dan predavanja zaključena in zvečer se je vršila pri prenapolnjeni dvorani dobro aranžirana veselica.

Veseli nas je slišati vrle tamburaše, ki so pod vodstvom navadnega tovarniškega delavca Repinca jako dobro igrali. Pohvaliti nam je tudi vrle pevke in pevce, ki so pod vodstvom g. organista Savinškega dovršeno prepevali naše milodoneče narodne pesmi. Čast

vsem! Večer je otvoril podpr. katol. del. društva Krivic, ki je vse prisrčno pozdravil. G. Ravnik iz Celovca je prinesel pozdrave Korošcev, g. Lajovic iz Vevč pa je prinesel pozdrave organizovanega društva v Vevčah. Burno pozdravljen je govoril dr. Krek o vzajemnosti delavstva in pozival navzoče, na socialno delo in na boj proti sovražnikom delavstva. S tem je bil oficijelni del končan. Ali do polnoči smo se še izvrstno zabavali ob zvokih tamburic in ob vesele prepevanju.

V nedeljo.

V nedeljo je predsedoval „Akademiji“ g. Glavič iz Javornika. G. Gostinčar je govoril o politični izobrazbi delavstva. Delavstvo se mora zanimati za politiko, ki je sredstvo v dosego delavskih ciljev. Za dosego teh ciljev je treba trdnih, neizprosni in previdnih moč. Predavanje je bilo sprejeto z velikim navdušenjem. Nato je govoril dr. Krek o zgodovini delavske organizacije in strokovnih društvih. Oba predavanja sta tako globoka in tako pomembna, da se bomo z njimi ob priliki še pečali.

Tovariš Gostinčar se je zahvalil za udeležbo ter pozival na naročbo „Našo moč“. — Na „akademijo“ je prišlo tudi par brzojavnih pozdravov.

Popoldne ob dveh se je vršil v dvorani ljudski shod, na katerem se je izrekla zahvala slovenskim poslancem, ki so v boju za volilno reformo zvesto stali na strani ljudstva. Tov. Gostinčar je pozival delavstvo naj tisti dan, ko bo sprejeta v gosposki zbornici splošna in enaka volivna pravica, prirede povsod manifestacijske shode. S tistim dnom, ko postane volivna pravica postava, naj se izraža veselje, da je delavstvo prišlo do svoje politične pravice, za katero se je borilo toliko let.

Politični pregled.

Volilna reforma — božično darilo.

Iz Budimpešte poročajo, da je cesar napram onim delegatom, ki so člani gosposke zbornice, izrazil željo, naj bi gosposka zbornica rešila volilno reformo tako hitro, da bi uradni list „Wiener Zeitung“ o Božiču lahko naznanil volilno reformo kot zakon za božično darilo avstrijskim narodom.

Strossmayerjev naslednik.

Iz Budimpešte poročajo, da bo ogrska vlada odločila, kdo bo naslednik velikemu djakovskemu vladiki. Doslej prihajata v poštev dr. Ante Bauer, posla-

nec in rektor zagrebške univerze, in pa naslovni djakovski škof dr. Voršak. Dr. Bauer je resolucijonaš, dr. Voršak pa je bil preko mažarske vlade imenovan za naslovnega škofa, vsled česar je položaj zanj manj ugoden.

Odsek gosposke zbornice za volilno reformo.

Z Dunaja poročajo: Odsek gosposke zbornice za volilno reformo je imel včeraj svojo prvo sejo. Od vlade so prišli na sejo ministerski predsednik baron Beck, minister za notranje stvari Bienerth in sekcijski načelnik Herzel. Predsedoval je grof Thun, ki je z nagovorom otvoril generalno debato. Prvi je govoril dr. Pleuner. Gosposka zbornica reši volilno reformo še pred Božičem.

Marconi ter vojska med Avstrijo in Italijo.

Pretekli četrtek je znani izumitelj brezžičnega brzojava Marconi imel v Benetkah nagovor. V mestni hiši mu je beneški župan na slovesen način izročil zlato kolajno za zasluge. Marconi se je v daljšem govoru zahvalil ter izrekal nastopne besede: „Jaz hočem tudi na dalje delati za spopolnjenje mojega izuma in dal Bog, da javi moj brzojav prvi svetu vesti o bodoči zmagi italijanskega orožja na Jadranskem morju“.

Poljaki na Pruskem.

Poljski listi poročajo, da je nadškof Stablevski dobil tri dni pred svojo smrtjo od ruske vlade dopis, v katerem ga vlada opominja, naj spremeni svoje stališče napram stavki šolskih otrok, sicer ga smatra vlada za svojega političnega jetnika. — Na Poznanjskem stavka sedaj 120.000 šolskih otrok.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Listi poročajo, da je papež prepovedal francoski duhovščini, prositi dovoljenja za izvrševanje božje službe pri oblasteh. Papež nikakor ne dovoli, da bi se božja služba stavila v isto vrsto z navadnimi shodi, nadalje papež nemore privoliti v to, da bi duhovnik v cerkvi ne imel nobene oblasti in da bi bil gospodar v cerkvi od države nastavljeni sekvestor. S tem papeževim odlokom je od francoskega parlamenta sklenjeni zakon o ločitvi cerkve od države postal brezpomemben.

Perzijski šah je nevarno obolel. Malo je upanja, da bi okreval, širijo se celo doslej še nepotrjene vesti, da je šah umrl. Tudi abesinski njeuš Menelik je nevarno bolan.

Izseljevanje iz Ogrske vedno bolj narašča. Od 1. januarja do 30. septembra tega leta se je izselilo iz

LISTEK.

Da ne bo več tožil.

(Z naše gimnazije. — Pastuškin.)

Enkrat, ko si ga nismo znali še sami, so nam drugi blažili srce, in so menili prepričevalno, da je opravljanje vrednemu kristjani ostro prepovedano, še bolj strogo kakor potniku nagibati se v kupeju skozi okno. A kakor ni pravila brez izjeme, tako bo morala veljati tudi tukaj izjema. Saj pisatelj je — da ga označimo, kakor zasluži — opravljujev hodisi izmišljenih ali resničnih oseb.

Toda v sledečem bi rad izpolnil srčno, že sto in stokrat izrečeno željo našega profesorja matematike, ki vedno in vedno toži, da se raznašajo po časnikih le slabosti profesorjev, a nedostatkov naše gimnazije da ne oznani nikdo nikomur. A predno jamem reševati svojo nalogo, bi bilo pač na mestu, da vam očrtam nekoliko tudi osebo, katere želja se ima izpolniti.

Ime je postranska stvar in že Latinec je vedel, da „nomina sunt odiosa“ — ogibaj se imen. Ko bi pa vendarle hoteli slišati njegovo ime, vam povem,

da smo ga imenovali mi dijaki med seboj „Cigana“. Kako je to prišlo, sam ne vem. Najbrže smo ga krstili tako zato, ker ni bilo njegovo srce nič kaj navezano na ta svet, tako da se ni prav nič lišpal in gladil kakor drugi mladi profesorji, ki dohajajo leto za letom z velikega Dunaja bistril naših butic. Krožil je celo glas — a za njegovo verjetnost vam nisem porok —, da nosi kravato le pod pritiskom svoje nekoliko bolj posvetne žene; toda navadno je nima nikdar prav pod vratom, ampak bolj na strani proti levemu ali desnemu ušesu. Ovratnica je črna, da se ne vmaže tako kmalu, in kar poznam gospoda „Cigana“ je ni še zamenil z drugo ter je menda tudi še ne misli nekaj let.

Da ni prijatelj parfamov in frizur, je povedal dovolj jasno nekemu sošolcu, ki se je česal in občudoval v ogledalu med njegovo uro lepo novo ovratnico: „Le lišpaj in gleštaj se! Prideš k vojakom, pa boš tlačil slamo in listje v njedra, da ne zmrzneš — to bo ovratnica, to!“

Navadno sem sedel vedno v prvi klopi. Ker se mu je zdelo menda, da edini

jaz simpatiziram z njim, se je vstavil ne vem kolikokrat pred menoj in mi ponovil to-le dijaško pravljico:

„Malovredni študent se privleče z največjo težavo do petega razreda. Tukaj se ga vsmilijo profesorji po priprošnji tega in tega vplivnega sorodnika ali kakorsibodi in ga pustijo v šesto šolo. V šesti bi moral tudi zaostati. A tu mleduje in prosi tako dolgo, da dobi ponavljalno izkušnjo, pri kateri se izmuzne navadno po slepariji v sedmi razred. Samó da ne bi imel sitnosti z vojaščino, ga pustijo profesorji v osmi in zadnji razred. Vrhunec vse komedije pa je, da zahteva tako človeče konečno celo maturitetno spričevalo. Pri maturi pade seveda in potem so vsi časniki polni, da so profesorji taki in taki, da zatirajo dijake, da so prestrogi, krivični in takega več. A da bi se spomnil opisati kedo razpadajoče poslopje, v katerem študira, ne — to ne pride nikomur na misel.“

Pa da ne bo več tožil tako, sem se lotil jaz tega, kar bi se bilo moralo zgoditi že davno.

Ko sedimo nekoč po zimi v dolgih, razjedenih, tupatam črvivih klopeh, za-

piha zunaj nakrat ostra burja in potrese šolska vrata, da ječe zašklepetajo. Profesor, ki nas je spravljal ravno na „oslovski most“, čemur smo se mi trdovratno vstavljali, prekine svoje temeljite dokaze, kako trden da je ta most, in vpraša, kdo je.

Najbližnji dijak odpre vrata, a ne zagleda nikogar. Zato pove profesorju, da je potrkal na duri najbrže hudomušni zimski brivec, veter. Profesor hiti doli po sobi, se vstavi pred vrata in jih potrese. A ko vidi, da se mu hočejo sesuti na tla radi nezatnega sunka, odmakne takoj svoje roke in jame tožiti: „Kaka vrata — kakor na kmetih pri prešičjih hlevih! Kmetica pride in pogleda kar skozi špranjo, kaj delajo svinje; ali se valjajo po blatu, ali se koljejo. In v takih prostorih naj podučujemo mladino!“

Ježno se je vrnil zopet k tabli in nadaljeval pretrgano niti predavanja.

Drugokrat nam je zabijal v nespemljive buče skrivnosti piramide. Seboj je prinesel lesen model, zložen iz mnogo-terostirjaških ploščic, ki so sestavljale piramido, ako si jih prav naravnal. Držal

Ogrske 197.510 oseb. Madjari iščejo temu vzroka in pravijo, da je to izseljevanje skrivnost. — Vzroka naj iščejo pri judih, ki izmzgavajo ljudstvo, da je groza. A liberalci za to nima smisla.

Volitve v rusko državno dumo se prične najbrže sredi prihodnjega meseca.

Darovi.

„Za Šolski Dom“

so plačali predsedništvu mesečnino za november naslednji rodoljubi v Gorici: Leopold Bolko, deželni poslanec 10 K; Anton Benigar, nadučitelj 2 K; Anton Breščak, trgovec 2 K; Josip Cizel, prof. 2 K; Jakob Čebular, prof. 2 K; Franc Čibej, vodja 2 K; dr. Josip Dermastia 1 K; Fran Finšger, okr. š. nadzornik 4 K; Anton Fon, trgovec 2 K; Josip Fon, sodni tajnik 2 K; Anton Fras, profesor 2 K; prelat dr. Josip Gabrijelčič 3 K; Miha Gabrijelčič, višji sodni svetnik 2 K; Hedžet in Koritnik, trgovca 2 K; Teodor Hribar, poslovodja v „Krojaški zadrugi“ 4 K; Ivan Kalin, deželni uradnik 2 K; Fran Kaučič, trgovec 2 K; Janez Kavdič, posestnik 2 K; Kavarna „Central“ 2 K; Kokole Fran, višji davčni nadzornik 2 K; Jernej Kopač, trgovec 2 K; Albin Kregau, trgovec 2 K; Josip Ličan, knez nadškofjski tajnik 2 K; Ivan Mercina, vadnični učitelj 3 K; Gustav Novak, profesor 2 K; Niko Omersa, gimn. učitelj 1 K; dr. Ant. Papež, profesor 2 K; dr. Fran Pavletič, odvetnik 5 K; Svetoslav Premrov, vodja „Goriške zveze“ 2 K; Ivan Rejec, prefekt 2 K; Fran Setničar, vodja „Alojzijevišča“ 2 K; Fran Sivec, vadnični učitelj 2 K; Anton Šantel, šolski svetnik 5 K; Andrej Tabaj, katehet 2 K; Josip Zornik, trgovec 2 K; dr. Fran Žigon, profesor bogoslovja 3 K. Dalje sta plačala: Jakob Piriš, vikar v Vipolžah 2 K; Neimenovani za izgubljeno stavo 5 K; dr. Anton Gregorčič 20 K.

V spomin pesniku Simonu Gregorčiču so darovali: dr. Anton Breclj, zdravnik 100 K; dr. Aleksij Rojic, zdravnik in obitelj (drugi dar) 30 K.

Upravništvu je došlo: vadnični učitelj Ivan Mercina 20 K namesto venca na grob svojega mladega sorodnika, pok. Ivana Moravca, dijaka v Ljubljani; Ant. Komjanc v Pevmi 4 K; Josip Suligoj 2 K.

Srčna hvala!

Za Gregorčičev spomenik.

Dr. Aleksij R. Rojic in obitelj 30 K; okrajni šolski nadzornik Val. Humar 10 K; okrajna hranilnica in posojilnica v Sežani mesto venca na grob ude načelstva g. Ivana Žnidarčič 10 K; Župnik Ksaver Meško (Marija na Zili) 5 K; Odvetnik dr. Al. Franko 110 K, in sicer 10 K za mrtev, 100 za živ spomenik (v šolske svrhe); Minka dr. Šorlijeva 2 K; Ana Sutner, posest., 4 K; Ila Žilih, prof. 4 K; Avgusta Žagar, nabrala v svoji gostilni 3 K 20 vin.; Fani Gregorčič, trg. 1 K; Ant. Vremec postal 4 K, katere je darovala vesela družba Opčinčev na vinskem semnju v Dornberga.

V Kobaridu zložili na predvečer Gregorčičevega pogreba: 5 K Anton Jerkič, fot., 1 K dr. Franček, 1 K Albert Mašera, gostilničar, 1 K Vidmar, sodni pristav.

je te ploščice v roki in jih polagal eno na drugo. Po dolgem prizadevanju je vendar dosegel svoj namen, postavil piramido na roko in se napravil — vesel svojega vspeha — da bi jo kazal od klopi do klopi. Pa komaj se premakne, kar zadene z nogo ob trdi čvrst na podu in omahne. V strahu spusti piramido in se vlovi še pravočasno z rokami za klop. Piramida pa se je razletela po podu. Hitro nas je bila cela tolpa okrog njega, pobirali smo posamezne koščke in jih nosili na mizo, on pa se je znašal nad podom.

Ta je bil namreč že silno star. Anti so drsali po njem že meniški sandali bogve kakega stoletja, kajti bil je ves grčast in grbast kakor razorana in mlakarska gorska pot. Razen čvršev so štrleli namreč navzgor tudi žebli. V njihovi najožji bližini se ni zdrsal pod in tako so nastali pod njihovimi glavami leseni stožci, da jih je bilo kar grdo gledati, če se pomisli, da so se sprehajali med njimi ljudje, katere so vikali celo visokoučeni gospodje profesorji, ki študirali najmanj četrdeset let na tistih visokih šolah cesarskega Dunaja, ki jim ugledaš komaj in komaj veličnostno streho s pomočjo najfinejšega daljnogleda iz

Domače in razne novice.

Gospodom naročnikom. —

Približuje se konec tekočega leta. Veliko je gospodov naročnikov, kateri niso še poravnali letošnje naročnine. Dosti je onih, ki niso poravnali naročnine tudi za prejšnja leta. Prosimo torej vse, naj nam prav zagotovo dopsljejo zaostalo naročnino, drugače moramo dotičnikom list ustaviti.

Upravništvo »Gorice«.

Job. — Najlepši spomin na pokojnega Simona Gregorčiča ima vsak, kdor kupi njegovo prekrasno sveto pisemsko knjigo Job in psalem 118. Naj ne bo slovenske hiše, ki ne bi imela tega znamenitega dela pokojnega pesnika. Čisti dobiček pripada „Šolskemu domu“, zato je tem bolj želeli, da sežejo po knjigi zavedni Slovenci. Cena knjige s pojasnilnim uvodom dr. Frančiška Sedeja, sedanjega našega knez nadškofa je sledeča: v platnu 2 K 70 vin. z zlato obrezo 3 K 20 vin. po pošti več 20 vin.

Spomenik S. Gregorčiču! — Iz Tolmina nam pišejo: Dne 28. nov. t. l. so se zbrali tolminski rodoljubi na prijateljski sestanek in pogovor, kako dostojno počastiti spomin ljubljene našega pesnika S. Gregorčiča. Slišali so se razni nasveti; nekateri ugledni rodoljubi so se potegovali za to, naj bi se mu postavil spomenik v Tolminu. Tu je sprožil neki iskren častilec nesmrtnega pesnika idejo, kateri so z velikim navdušenjem pritrdili vsi navzoči. Predlagal je namreč, naj se sezida našemu miljencu v trajen spomin na primernem mestu v Gorici „Simon Gregorčičev dom“, ki naj bo sprejemal v svoje okrilje ukaželjno slovensko mladino, da jo obvaruje potujčevanja in pomaga v tem oziru „Šolskemu domu“. — Soglasno se je sklenilo, razširiti to misel med vse Slovence in pridobiti zanjo v prvi vrsti v Gorici vse naše rodoljube brez razlike strank in mišljenja. Rodoljubi, častilci velikega našega Simona! Iskreno vas prosimo, oprimate se te naše ideje! Na ta način bomo najbolj ravnali v smislu namenov rodoljubnega, zlatega srca pokojnikovega! Ne mrtev bron in mrzli kamen, marveč hiša za izobrazbo naše mladine v duhu pesnikovem, to bodi dostojen spomenik njemu, ki je žrtvoval vse v blagor milemu narodu!

Dva gospoda, od sestanka v to oblaščena, (duhovnik in učitelj!), stopita koj v dogovor z goriškimi prvaki obeh strank, da se stvar primerno uredi in prične s pobiranjem doneskov. Slovensko časopisje prosimo, da ponatisne te vrste in nas podpira v izvršitvi plemenitega namena! Začasni odbor.

gimnazijskega kabineta. Več ko polovica dijakov je namreč kratkovidna in nosi cvikarje, bodisi da brez njih res ne vidi, bodisi da jih ima le radi lepšega.

No — za luč je sedaj že bolje preskrbljeno, ker je obiskala starodavne gimnazijske podrtine mogočna in jasna gospa elektrika z vsem svojim bliščem in čarom. Srebrni trakovi, viseči od njenih kril, prepletajo vsepovsod zgrbančene in razpokane stene. Vendar bogve kako pametna se mi ne zdi vsa stvar. Vselej ko vstopim v poslopje in vidim te žice in žarnice, se mi zdi, da imam pred seboj nerodno kmetico v grobih cokljah z lepim, bogato našopirjenim slamnikom, kakor jih nosijo imenitne mestne dame.

Mesto da so poslali zidarje vrtat že itak razpadajoče stene, naj bi jim vkazali kar podreti v grobljo vse skupaj. Hodniki so taki, da morajo profesorji ob odmorih vedno varovati dijake, da se ne bi naslanjali na ograjo — jasno dovolj, kako mnenje imajo o trdnosti poslopja. Leto na leto morajo priti po večkrat zidarji, popravljat zdaj tu zdaj tam in podpirat obnemoglo starko, da je ne odnese veter na stare dni. A kdo ne vé, da je že sama starost bolezen, neozdravljiva bolezen.

Pesnik Gregorčič in „Nazaj v p'aninski raj!“ — Bilo je pred 20 leti — v dobi onih 38 let, ko se je v našem mestu umetna slov. pesem gojila le v tukajšnji Čitalnici. Takrat, ko je bil našega pesnika slavni „Nazaj v planinski raj!“ po A. Nedvedu že uglasbljen, a napev ne še natisnjen, takrat je prišel na ta krasni zbor prvič na čitalnični koncertni uspeh. K onemu koncertu je došel nepričakovano pesnik sam. Ker je bila dvorana natlačena in je bilo težko dobiti sedeža, je pesnik izrazil rediteljem željo, da raji stoji; postavil se je v dvorani prav blizu desnega uroda. „Nazaj v planinski raj!“ je vzbudil ogromno pohvalo; moral se je ponoviti. Ko so se pevke in pevci vračali z odra, in je tedanji in sedanji čitalnični pevovodja g. Mercina prišel mimo pesnika, mu ta s solznimi očmi poda roko, rekoč: „Hvala Vam za krasni užitek! Zaradi te pesmi sem nalašč došel z Gradišča; hotel sem jo enkrat slišati. Reči Vam moram; da je skladatelj v tem napevu tako dobro izrazil misli in čustva moje pesmi, kakor do zdaj še nobeden.“

„Nazaj v planinski raj!“ se je potem v Čitalnici mnogokrat pel, večkrat nego vsaki drugi zbor, zadnjikrat na minuli Silvestrov večer. In kadar ga je pevovodja pričel vaditi, ni nikdar pozabil omeniti pohvalne izjavo pesnikove.

Gregorčičev rodovnik. — Listi so pisali, da Simon Gregorčič ml., vikar v Sedlu, ki je imel nagrobni govor po rajnem pesniku Simonu Gregorčiču pri Sv. Lovrencu, ni s pesnikom v nikakem sorodstvu. Temu pa ni tako. Iz rodovnika Pomolove rodovine v Krnu h. št. 8, ki ga je spisal leta 1879 Anton Gregorčič, bivši vikar v Št. Ferjanu, povzamemo, da je že v 17. stoletju gospodaril v tej hiši Miha Gregorčič, ki se imenuje v kupnih pogodbah z dne 17. januarja 1680 in 3. maja 1695. Njegov sin Lukež, ki mu je sledil kot gospodar v domači hiši, je imel razun drugih otrok tri sinove, od katerih je Valentin prevzel gospodarstvo za svojim očetom, kakor priča vloga z dne 3. novembra 1774. Gašper je postal gospod in je umrl okoli leta 1766 kot kaplan v Otaletu, a tretji, katerega ime ni zabeleženo, se je priženil k Pomolcu na Vrsno h. št. 17.

Valentinov sin, ki se je imenoval po starem očetu Lukež, se navaja v spisih z dne 20. maja 1789 in 17. oktobra 1893., je prevzel gospodarstvo in je imel poleg drugih otrok sina Tomaža, ki mu je bil naslednik v hiši, Antona gosp., ki je umrl 13. januarja 1850 kot vikar v Ročinju, in Matijo, ki se je priženil k Podkletnikovim na Vrsno h. št. 15. ki so se prej pisali za Skočirje in so bili v sorodstvu z Marušči h. št. 16.

Tako je je tudi z gimnazijo. Dajejo ji zdravil, a ozdraviti je ne morejo in je tudi ne bodo, marveč zgodi se nekega dne, da se sesede trudna starka in ugasne luč življenja ne le sebi, ampak tudi mnogim drugim nadejnim bitjem, ki bodo zajemali morda ravno tedaj z veliko poželjivostjo ali pa še z večjo prisiljenostjo iz kristaličnega stulenca vede.

K že naštetim pomanjkljivostim bi spadale še zlizane in švedraste stopnice in tlak po hodnikih, ki izgleda kakor be-raske, vsepovsod zakrpane hlače. Na nešteti mestih je polikan s cementom, drugje zopet je počena kamenita plošča, da se ti ziblje pod nogo, ali pa manjka popolnoma.

„Moža oznanja mnogokrat obleka“, trdi veliki Shakspeare v svojem znamenitem „Hamletu“. Resnično. In ako se držnemo prenesti ta stavek na gimnazijo, porečemo, da kakoršna je njena zunanost, taka je tudi njena notranost, o kateri smo deloma že govorili. Dostaviti bi bilo še, da so stene vse preluknjane in oškrbane, ker zabijamo nanje zemljevide. Pred letom so si izmislili za zemljevide nove priprave, popolne križe. „Cigan“ jih je kmalu obsodil meneč, da so take otročarije lepe samo na papirju.

Tomaž je imel razun drugih otrok sina Antona, ki je umrl kot vikar v Št. Ferjanu 7. aprila 1897, in Matijo, ki je prevzel gospodarstvo ter bil oče Simonu, sedanjemu vikariju v Sedlu in njegovim bratom.

Oni Matija, ki se je bil priženil k Podkletnikovim na Vrsno, je imel med drugimi otroci sina Ivana, ki je oče duhovnika in državnega poslanca dr. Antona Gregorčiča in njegovih bratov.

Lukežev sin, ki se je bil priženil k Pomolcu na Vrsno, je imel sina Jakopa, ki se je poročil leta 1789. Tudi tega sin se je imenoval Jakop in je poročil leta 1820. Jakopov sin in gospodar v hiši je bil Jernej, ki je umrl leta 1905, ter je bil oče Simona pesnika in njegovim bratom.

Iz tega sledi, da Simon Gregorčič ml., vikar v Sedlu in dr. Anton Gregorčič sta si bratranca v tretjem členu, oba pa pesniku Simonu bratranca v petem členu. Sorodstvo je res precej staro, pa vendar ne tako staro, da bi se moglo trditi, da pesnikov nagrobni govornik ni bil z njim v nikakem sorodstvu.

Vipavska železnica. — Stvari za podljšanje te železnice so nekaj časa prav dobro kazale. Kranjski in goriški poslanci so se mnogo prizadevali za to idejo. Posebne je upanje za podaljšanje raslo tačas, ko so se Vipavci poklonili bivšemu načelniku generalnega štaba povodom, ko je bil prišel v Vipavo. Kasneje je dal napraviti upravni svet vipavske železnice v soglasju z vlado splošni načrt za podaljšanje do Št. Vida z namenom, da se doseže potem v kratkem s pomočjo vojaških oblastnij podaljšanje do Razdrtega in dalje. Toda za sedaj so vse te nade padle v vodo. Vojaštvo hoče imeti naprej progo Postojna, Razdrto, Stanjel, ki bode majhne važnosti za drugi promet, in potem bode šele mogoče misliti na podaljšanje vipavske železnice do Razdrtega. Vsled teh razmer bi vlada sedaj dovolila podaljšanje k večjemu do trga Vipave, čemur imajo pa v prvi vrsti le kranjski poslanci besedo, ker bi tekla ta progla le po kranjskih tleh. —

Znani Don Kišot se v „Soči“ zaletava zopet v dr. Gregorčiča radi njegovih dveh govorov. Seveda človeka, ki se štuli povsod v ospredje, boli, da si tudi kdo drugi upa črhiti kaj o slovenskih pravicah. Trojezični napisi na trgovini Gabrščekovi in pa njegovi nemški vožni redi pa kažejo, po čem on prodaja narodnost. Preneumno!

Klika brez discipline. — „Že dalj časa je opazati nebrzdane in razdivjane forme političnega boja na Goriškem — simptomatičen pojav političnega upadka: liberalna stranka je neorganizovana in brez vse politične discipline; volitve po

Ko je videl viseti na takem križu zemljevid, nas je vprašal zaničljivo: „Čemu pa imate to cerkveno zastavo tukaj?“ Mi smo se smejali, njemu pa je bila na poti in v svoji pravični ogorčenosti bi jo bil odnesel kmalu ven na hodnik, ker mu je nekaj zadevala pri tabli. Od tedaj ne more več trpeti teh križev in se vedno spodkita obnje, če že ne z nogo, pa vsaj z besedami.

V zadnjem času so skušali namazati grdo lice starodavne gimnazije s tem, da so razobesili po hodnikih nekaj fotografij raznih predorov in mostov novejšega časa.

Upajmo, da ne doleti tudi teli okraskov enaka usoda kakor pred leti drageceno Brožikovo sliko „Tu felix Austria nube!“; katero je oblihl neznani zagriženec s črnilom in vničil s tem umotvor za vedno. S tem pa ni pokazal dotičnik le svojega sovraštva do slovanstva, ampak v še veliko večji meri svojo neolikanost in neotesanost.

Tako bi bili s popisovanjem gimnazije v velikih, debelih obrisih pri kraju. Znaprej, upam, se ne bo ponavljala več v šoli znana tožba originalnega „Cigana“: „O profesorjih so vsi časniki polni, o poslopju pa ne zine nikdo besedice.“

novem volilnem redu ji bojo zadrgnile vrvi okrog vratu...“ Da Gabršček radi te sodbe ne bo preveč hud, mu zaupno povemo, da tako piše glasilo dr. Tume in mladih kranjskih liberalcev kamniški „Naš List“.

Vzeti ugled Gabrščeku, to je, piše „Soča“ naloga dr. Pavletiča. „A zaman ves trud!“ kriči Gabršček. Resnica! Zaman se trudijo klerikalna revšeta, da bi vzela Gabrščeku ugled. Klerikalna revšeta! Kjer nič ni, tam tudi vi nemorete ničesar vzeti.

Slovenci v Gorici. Prijatelj nam piše: Bili so časi, ko so Slovenci v Gorici narodno spali, ko jih tako rekoč ni bilo, dasi so tvorili velik del goriškega prebivalstva. Slovenščine ni bilo slišati ne v cerkvi, ne v šoli, ne v zasebnem življenju. Kar se je naših ljudi doseljevalo leto za letom z dežele, vse se je vtopljalo v laškem morju. Tekom zadnjih 20 let se je o tem oziru obrnilo mnogo na bolje in dandanes se čutimo Slovenci v Gorici zares doma, dasi ni še vse v redu. Lahko bi bilo mnogo bolje, napredovali bi še lepše, da ni domačega prepira. Največjo pozornost bi lahko obračali narodnemu razvitku v mestu, in ne izrabljali svojih moči v svojo škodo, kakor se sedaj godi. Tudi je še premalo zavednosti med nami, zato bi bilo potrebno na shodih povdarjati tudi narodnost v večji meri, da se čim prej vresniči to, kar je velezaslužni naš drž. poslanec dr. Gregorčič omenjal v Dornbergu glede četrtega državnozbornskega mandata. Za danes nekaj o naših trgovcih in obrtnikih. Ločili bi jih lahko glede narodne zavednosti v tri vrste. Prvi so odločni, zavedajo se javno svoje narodnosti in imajo samoslovenske napise. Drugi so bolj pohlavni, boje se samoslovenskih napisov in imajo poleg slovenskih tudi drugojezične. Tretji so pa spavajoči, ki imajo pač drugojezične, ne pa svojih, slovenskih napisov, da, niti svojega imena ne pravilno pisanega.

Sram jih bilo! Posnemajmo v tem oziru Lahe! Nespametno je misliti, da bi mogli samoslovenski napisi dotičnikom škodovati. Saj Lahitak ne hodijo kupovat k Slovincem in posebno ne zaradi morebitnega laškega napisa. Pač pa vzbujajo tako hlačevo poniževanje svojega jezika pri tujcih, da ne govorim o domačinih, le pomilovanje in zaničevanje. Odločnost imponuje vsakemu in čim odločnejši bomo v tem oziru, tem prej dosežemo svoj namen. Napisi vzbujajo in krepe narodno zavest, naroden ponos in so toraj važno vzgojevalno sredstvo. Gotovo je tri četrtine goriških prebivalcev slovenskega pokolenja in nosi slovenska imena, a vendar kako malo pravilno slovensko pisanih imen čitamo po mestu. Nekdo je postal celo iz Kneza Chinese — Kitajec! — Zato pa na delo v društvih in shodih in v zasebnem življenju!

Predavanje v „Goriški zvezi“ se zopet vrši prihodnji četrtek o naznačeni uri.

Prijateljski sestanek „Trgovskega in obrtnega društva“ se vrši v četrtek dne 13. t. m. pri „Katniku“ v kapucinski ulici. Predaval bo g. dr. Puc.

Osebnosti. — Poštni oficijali Konrad Deškovič, Anton Zavrtnik, Robert Janda, Josip Prandi, Bonomo Rizzi, Leopold Vošmera, Ludovik Pink, Francišek vitez Rosmini-Vanetti, Ivan Gerdol, Emil Stupatz in Josip Hvala v Trstu, ter Anton Bizjak in Gustav Tominc v Gorici so imenovani poštinski nadoficijali.

Umrl je v Gorici obrtnik Anton Seppenhofer, svetnik trgovske in obrtne zbornice. Pokopali so ga v nedeljo ob 3h popoldne. — V petek popoldne je umrl po dolgi mučni boleznini poveljnik 2. bataljona tukajšnjega pešpolka št. 47, major Lončarevič. Pokojnik je bil zaveden Hrvat rodom Graničar, ter je rad pohajal na „Čitalnične“ veselice. Svetila mu večna luč! Radi te smrti sta izostala tudi dva vojaška koncerta, v soboto pri „Jeleni“, v nedeljo v hotelu „Central“.

Včeraj popoldne je bil pogreb, ki je bil prav veličasten. Njegov bataljon ga je spremljal v polni opravi, zadaj pa so korakali drugi vojaki, in ves čast-

niški zbor. Spremili so ga na južni kolodvor, odkoder se je prepeljalo truplo v Zagreb.

Tiskovni škrat nam je v zadnji številki napravil neljubo pomoto. V članku „Pobarvano ogorčenje“ je napravil škrat iz besede „interview“ — „intervistiral“.

Državni poslanec dr. Verzeznas je razposlal svojim volilcem odprto pismo, s katerim jim naznanja, da pri prihodnjih volitvah ne misli več kandidirati, češ ker je že dosti storil za svoje volilce. Sedaj se popolnoma „umakne“ iz javnega življenja. Dr. Verzeznassi je bil poslanec iz veleposestva zato radi verujemo, da ga ne veseli več poslanstvo. Kako je že rekla lisica? Da je grozdje prekislilo!

Nič novega — stara „muzika“. — Gospoda organista Seghizzija so pripeljali v kočiji, ko je nastopil svojo službo v župnijski cerkvi sv. Vida na Placuti. Sedaj pa pravijo slovenski farani, da bi se storilo bolje, ko bi se takrat prihranilo kočijo in jo sedaj uporabljalo, da bi se omenjenega gospoda organista ob nedeljah in zapovedanih praznikih pripeljalo točno ob 5½ zjutraj v cerkev. Opetovani slučaj namreč pričajo, da naznanjena rana ura le prepogostokrat ne bje za našeg gospoda organista. Preteklo nedeljo, dne 9. dec. je bila prva sv. maša zopet brez orgljanja in petja. S takim navdušenjem, s kako vnebo in gorečnostjo prihajamo v cerkev, si pač lahko mislite! Da bi le vendar enkrat poklicani gospodje napravili temu enkrat za vselej konec! Čas bi že bil.

Vojaško življenje. — V nedeljo zvečer je izkušal pobegniti novinec tukajšnjega domobranskega polka neki I. Polonio iz Trsta. Patrulja ga je zvečer dobila v bližini zloglasnih hiš. Enkrat je že pobegnil poprej, a so ga tudi takoj dobili. — Po alkoholu omamljeni so se v nedeljo ob ¼10 sprli v Gosposki ulici 3 vojaki z dvema civilistoma Rudolfom in Avgustom Podgornik. Eden bratov je bil pobit na tla in ranjen nad levim očesom. Obležal je v nezavesti. Vojaki so zbežali. Eden je izgubil kapo. Dva je prišla patrulja; eden pa je zbežal po ulici Sv. Antona ter se čez nekaj časa vrnil nazaj, hoteč iti po Gosposki ulici nazaj. Mimo je ravno prihajala patrulja domobrancev, ker so iskali svojega derzterterja. Ljudje so začeli kričati in klicati patruljo, naj prime tega korporala. Patrulja je z nasajenimi bajoneti res skočila za njim in ga ustavila. Ko pa je videla, da ta ni ta pravi, je šla naprej iskat. Korporal Ignacij Marušek od 6. kompanije 47. pešpolka je dolgo časa stal tam in se izgovarjal, da on ni ničesar storil. Med tem sta dospela 2 policista, ki sta ga pozvala seboj. Ker se je obotavljal, mu je eden nenaodna izpulil bajonet, nakar je šel z njima.

Časnikarstvo. — Z novim letom preneha izhajati list „Slovenska zadruga“ v Krškem. — V Gorici je prenehal izhajati „Knajpovec“. V Pulju je začel izhajati italijanski liberalni dnevnik „L'Eco del Adriatico“.

Poštni promet. — Tukajšnji poštini urad naznanja, da je od 19. t. m. do vštetege 23. t. m. oddelek za oddajo vožnih pošiljatev paketov in denarnih pisem od 7 ure zjutraj do 7 ure zvečer odprt.

Kolesarjem je prepovedalo c. kr. namestništvo rabiti trompetice pri bicikljih. Vsak biciklist mora rabiti le zvonce.

Tat, ki ima srečo, je neki Rudolf Lušnik iz Gorice. Francetu Fonu pri Sv. Luciji je ukradel 60 K iz suknje ter se nato peš napotil v Gorico. V neki gostilni blizu Solkana ga je dobila straža, ki pa ni še vedela za to tatvino, ampak ga je iskala radi drugih činov. A gostilničar je stražo prepričal, da to ni oni zločinec, ki ga išče, straža je odšla, Lušnik tudi in ga sedaj straža nemore več najti.

S tra je skočil v soboto zjutraj pri Pevačini vlak vipavske železnice, ki prihaja v Gorico ob 7h 30 zjutraj. V sled tega so imeli vsi vlaki državne železnice velike zamude. Nesreča se ni zgodila nobena.

Sneg je zapadel po naših hribih pretekli četrtek in pozneje. O! Grahovega naprej ga imajo tudi po dolinah. Na Kranjskem je sneg debelejši.

Državne podpore za geodetične študije. — Pričenši z letošnjim šolskim letom odda predsedstvo primorskega c. kr. finančnega ravnateljstva več podpor po 1000 K na leto abiturijentom realk in gimnazij, ki hočejo obiskovati geodetiški (zemljemerski) tečaj na kaki tuzemski

tehnški visoki šoli. Prosilci se morajo pa zavezati, da ostanejo dovršivši geodetični tečaj, najmanj 10 let v državni razvidnostni službi. Natančnejše pogoje je objavil uradni list.

Petdesetletnica puljskega arzenala. — Včeraj je minulo petdeset let, kar je bil položen temeljni kamen puljskemu arzenalu v navzočnosti cesarja, pokojne cesarice Elizabete in tedanjega vrhnega poveljnika vojne mornarice nadvojvode Maksa, poznejšega meksikanskega cesarja. Cesar in cesarica sta se pripeljala na to slavnost iz Benetk.

Španska vojna ladja v Pulju. — V petek je dospela v Pulj španska vojna ladja „Numancia“, ki ima na krovu 547 mož posadke. Ladja je dospela iz Mesine. Te dni odplove v Benetke.

Kako na Koroškem štejejo Slovence. — Pri zadnjih občinskih volitvah v Spodnjem Dravogradu, so dobili Slovenci skupaj 141 glasov, Nemci pa le 75. Uradna štetev iz l. 1900 pa izkazuje v Sp. Dravogradu 703 Nemce in le 61 Slovencev. In teh 61 Slovencev, med katere pa spadajo tudi žene, otroci in drugi nevolilci, je zmagalo s 141 glasovi 703 Nemci (!) pa so dobili le 75 glasov. To je čudež, kakršnih je avstrijski Birokracij naredil že mnogo. Avstrija se po pravici imenuje „dežela čudežev“.

Zopet slovenska zmaga na Koroškem. — V Selcah nad Borovljami so pri občinskih volitvah na dan sv. Miklavža zmagali na čeli črti katoliški Slovenci. Nemčurji so pogoreli sramotno. Slava braniteljem slovenske trdnjave na meji!

Princ Oton Windischgrätz soproj nadvojvodinje Elizabete je na lovu na Češkem padel s konja ter si zlomil in zmečkal nogo.

Umrl je na raku papežev zdravnik dr. Lapponi.

Dobro sredstvo zoper požrešne lisice. — Neki posestnik na Nemškem rabi posebno sredstvo zoper lisice. Petelinu obesi na vrat majhen zvonček, s katerim se petelin ponosno izprehaja med podložnimi mu kurami. Le-to sredstvo je bojda tako dobro, da lisice nikoli in blizu. Ta zvonček straši tudi dihurje, lisice in druge sovražnike kur.

 Poskusite
in priporočite
≡ izdelke ≡
Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Loterijske številke.

8. decembra.
Trst 88 10 84 22 51
Linc 28 12 51 43 59

Brockhaus

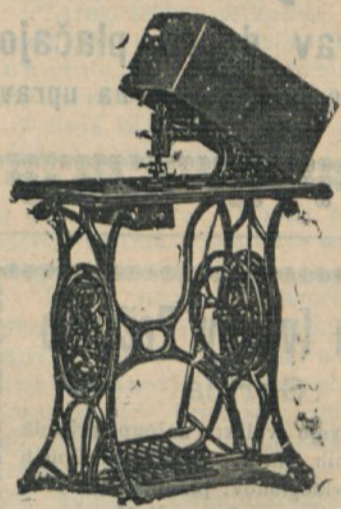
Conversations-Lixikon

še nov na prodaj za 60 K. — Kje, pove naše upravništvo.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodajastroje tudi na teden ske ali mesečne oboroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

„Krojaška zadruga“,
Gorica,
Via Signori 7

Za
zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izberi

krasne novosti

modnega blaga,

kakor modre volne, flanel, forštajne, sukno za moške in dijaške oblake, svile za bluze, salonske preproge, zavese, očeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne perje itd.

Blago najbolje.

Konkurenca izključena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberi, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejaje se blagohotnega upoštevanja naše prošnje, bilježimo s spoštovanjem

Teod. Hribar.

Nova

manufakturna trgovina

ANT. BOHINSKI.

Gorica — Corso G. Verdi 35 — Gorica

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega modnega, suknenege in belega blaga po najnižjih cenah.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznico

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Stare, avstrijske in inozemske
poštne znamke

iz let 1850-1870, že mogoče že prilepljene na pismu ali odlomkih pisma nakupijo, se v večji množini

in se prav dobro plačajo. Ponudbe je nasloviti na upravništvu tega lista.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroje« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja 1. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči. Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej. Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M M

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
na Kornju št. 11.

Ne pozabite!
Kje se vkupi gotove obleke in blago za možke obleke? Nikjer drugje, kakor pri

M. Poveraju,
v Gorici na Travniku.

Tedaj tje pojdi in nakupi si kar potrebuješ za **Božiče** za-se ali pa za **darila za Božične praznike.**

S tem se prepričaš, da je vse resnica, kar se naznanja slavnemu občinstvu o veliki zalogi vsakovrstnega blaga.

Te jako nizke cene veljajo samo za blago, ki je razpostavljeno pred štacuno

na Travniku št. 5.

Kožuhovine
ovratnike
zimске podobleke
pletenine
läger-perilo
volnene in svilene šerpa

kupite vedno najboljše pri domači tvrdki

J. ZORNIK, GORICA,

št. 10 Gosposka ulica št. 10

Novost! Velik učinek!
Briljantno božično drevesce z zvončkljanjem s 6 pozlačeni angelci, 30 cm visoki. — Celo božično drevesce trdno. — Garantira se za izborna delovanja.

Najlepši in najnovejši kinč božičnega drevesca

ki ne bi smel manjkati v nobeni katoliški rodbini.

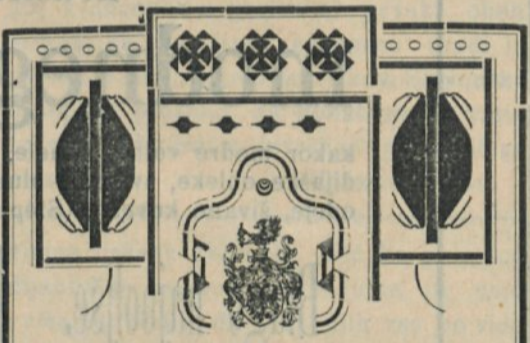
V gorkem zraku, ki ga segrejejo 3 sveče se vrtilo kolo, na katerem so vtrjene kroglice, ki udarjajo na tri zvončke, ki provzročijo lepo božično zvonjenje.

Cene v kartonu z navodilom uporabe franko proti predplačilu 1 komad **K 1.50**

3 kom. K 4, 6 kom. K 7.50, 12 kom. K 13.50
Po poštnem povzletju 20 v več.
Abo ne vgaja so vrne denar.

Naroča se pravočasno pri
HANNS KONRAD
Prva tovarna ur Most (Brux) št. 2051 (Češko)

Na zahtevo razpošiljam zastoj in franko 200 strani obsegajoč cenik s 3000 podobami.

„NARODNA TISKARNA“
: : : v Gorici, ulica Vetturini št. 9 : : :

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela

TISKA:

* „Gorico“ 00	oo „Pr. list“
* Vabila 0000	0000 Cenike
* Brošure 000	000 Račune
* Diplome 00	00 Vizitnice
* Pobotnice 0	0 Rač. sklepe
* Sprejemnice	Jedilne liste
* Plakate 000	000 Etikete
* itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori, na ogln novega železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljšveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Iv. Schindler Dunaj III./I. Erdberggasse

pošilja že veliko let dobro znane stroje vsake vrste za poljedelstvo.

Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za seno, mlatilnice, vitle, trijerje, čistilnice za žito, luščilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje repe, mline za golanje, kotle za kuhanje klaje, sesalke za vodnjake in gnojnice, vodovode, železne cevi, svinčene cevi. o o o o o o o o o o o o o o o o

sedaj po zopet zdatno znižanih cenah

Ravno tako vse priprave za kletarstvo: medene pipe, sesalke za vino, gumijeve in konopljene cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva, skrinje za led, stroje za sladlosled, priprave za izdelovanje sodovke in penečih vin, mline za dišavo, kavo itd.; stroje za izdelovanje klobas, tehtnice za živino, tehtnice na drog, steberske tehtnice, namizne tehtnice, decimalne tehtnice; železno pohištvo, železne blagajne, šivalne stroje vseh sestav, orodja in stroje vsake vrste za ključavničarje, kovače kleparje, sedlarje, pleskarje itd.

Vse z večletnim jamstvom, po najugodnejših plačilnih pogojih, kakor tudi na obroke. Ceniki z več kot 500 slikami brezplačno. Prekupei in agentje se vsak čas sprejmejo. Dopolnjuje se tudi v slovenskem jeziku.

Ivan Schindler
Dunaj III./I. Erdberggasse 12.

Prosiva zahtevati listke!

Najveja trgovna z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Centralna posojilnica
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5 1/2%, na vknjižbo po 5% z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.